

гда хвалимъ; както и св. Апостолъ Павелъ казъва: „Мене не ми подобава съсъзъ дръзъ да са хвалижъ; само съсъ Кръстъ-тъ на Господъ нашего Йисуса Христъ.“^(а)

Съсъ него, като съсъ щитъ отъ всяко непріятелско нападанъ-е са запазвамъ.

Съсъ него, като съсъ знаменіе то на сына човѣческаго (сирч. Йисуса Христъ), отъ васъ [Еретици тѣ] различавамъ.

Съсъ него, надвишавамъ на наши тѣ си непріятели, които сѫ нападнали на насъ; който е намъ отъ Бога даденъ като най-силно оръжіе.

Съсъ него, като по стълба (лѣстница) къмъ небо то възлизамъ, којто иж Йаковъ видѣ, а Господъ на немъ са под-кръпляваше.

Съсъ него, като съсъ Мойсейска та тоалга, море то на тойзи міръ пресичамъ.

Съсъ него, като съсъ огненъ и облагченъ стълпъ са управляемъ, и въ обѣтованияхъ небеснѣ землиж отивамъ.

Я, отъ васъ, които са рѣгаете на Кръстъ-тъ, отъ нюдъ са не боимъ; но съсъ сѫщый-тъ Кръстъ святыи, като съсъ тоалга въ от-пѫждамъ.

(а) Галат. 6. 14.